

Vol verwondering geloven (Geloven met Petrus 8)

Wat gebeurt er met je als het Pasen wordt? Wat gebeurt er met je als tot je door begint te dringen dat Jezus leeft? Vandaag vieren we Pasen met Petrus.

Wat Petrus doet

Petrus doet hetzelfde als zijn Heer op deze Paasmorgen: opstaan. Terwijl de andere apostelen de vrouwen niet geloven ('ze vonden het maar kletspraat'), komt Petrus in beweging. Want als Jezus helemaal gelijk had met zijn voorzegging dat Petrus hem driemaal zou verloochenen (daar was Petrus pijnlijk achter gekomen), zou hij dan ook geen gelijk krijgen met zijn woorden over opstaan op de derde dag? Petrus begint te rennen. In het Johannes-evangelie horen we nog meer: ook Johannes rent mee, en is zelfs eerder bij het graf (Joh. 20:1-10). Maar Lucas focust op Petrus alleen. Waarom staat Petrus steeds in het middelpunt? Daar is maar één reden voor: omdat Jezus dat wil, omdat Jezus hem heeft geroepen om de eerste te zijn. Niet om de kwaliteiten die wij in Petrus zien, maar om wat God in hem ziet en in hem wil gaan doen. Bij het graf aangekomen bukt Petrus. Hij gaat iets verder het graf in dan Johannes om heel goed in zich op te nemen wat daar te zien is (Joh. 20:6-7).

Wat Petrus ziet

Petrus ziet 'alleen de linnen doeken'. Dat betekent dus dat het graf niet leeg was! Als het graf helemaal leeg was geweest, dan lag grafroof voor de hand, omdat het lijkt dan in de linnen doeken gewikkeld (die stijf waren door de specerijen) was meegenomen. Maar alleen de linnen doeken zijn er, een soort lege cocon. Dat betekent dat er een wonder moet hebben plaats gehad. En de woorden van de engelen klinken na, die door de vrouwen ook aan Petrus waren doorgegeven: 'Waarom zoekt u de levende bij de doden? Hij is niet hier, hij is uit de dood opgestaan.' Petrus ontmoet op dit moment dus nog niet de levende Jezus. Er is later wel een aparte ontmoeting geweest (zie: Luc.

Gelukkig het volk dat van uw roem getuigt en leeft, HEER, in het licht van uw gelaat.

– Psalm 89:18 –

24:34 en 1 Kor 15:5). Pasen is een proces: het kost tijd om de werkelijkheid van het levend zijn van onze Heer tot je door te laten dringen. Petrus komt langzaam tot inzicht, want Pasen is een geloofsmysterie.

Wat Petrus voelt

Je zou willen dat het nu al wat uitbundiger en zekerder was allemaal. Terwijl van Johannes gezegd wordt dat hij gelóofde (Joh. 20:8) vertelt Lucas dat Petrus 'vol verwondering' terug keerde. Verwondering dus 'slechts'. Later is het allemaal wel vol geloofs zekerheid, en is het Petrus die op de Pinksterdag opstaat om het woord van de levende Heer te verkondigen: 'God heeft hem echter tot leven gewekt en de last van de dood van hem afgenomen, want de dood kon zijn macht over hem niet behouden. (...) Jezus is door God tot leven gewekt, daarvan getuigen wij allen' (Hand. 2:24,32). Wel heeft verwondering in het Lucas-evangelie steeds een plek als Jezus grote dingen doet of zegt (bij genezingen, demonen-uitdrijvingen, ander wonderen en indrukwekkende roespraken zijn de omstanders vaak verwonderd of verbaasd). In die verwondering zijn geloof, verbazing, twijfel, vrees, verwarring en verrassing in een onontwarbare kluis met elkaar verbonden. Verwondering is zo steeds verbonden met het wonder. Want dat dringt wel door tot Petrus: hier is een wonder gebeurd.

Pasen: verwondering

Pasen is geen klip-en-klaar verhaal. Het is een geheimenis, een wonder, waarop je nooit raakt uitgekeken en waarover je nooit raakt uitgedacht. Het is een wonder dat steeds opnieuw geloof en twijfel oproept, steeds weer verrassing en verwarring. Op Paasmorgen staat Petrus in elk geval wel op uit zijn verdriet over zijn verloochening. De verrijzenis van zijn Heer brengt verwondering in zijn leven. En nog weer later: vast geloof. Die momenten kunnen er ook in ons leven steeds weer zijn en elkaar afwisselen. Maar het Paaswonder omspannt dat alles: de levende Heer Jezus is altijd weer groter en sterker dan ons verdriet, onze verwarring, onze vertwijfeling, onze verwondering. De Heer is waarlijk opgestaan!

Ik zal niet sterven, maar leven en de daden van de HEER verhalen.

– Psalm 118:17 –

Gebed: Heer Jezus, dank u voor het nieuwe leven dat u geeft in de opstanding. Dank u dat we als uw kinderen de tijd krijgen om dit wonder tot ons door te laten dringen. Dank u dat er ruimte is voor verwarring, vertwijfeling, verbazing, verwondering, voor geloof en ongeloof. Dank u dat wij niet zelf rotsen hoeven te zijn, maar dat u onze rots bent, en dat we op u kunnen en mogen bouwen. Omhels ons allemaal met uw licht en uw leven, en geef dat het Paasgeheim steeds dieper in ons leven mag verworteld raken, zodat we lichtdragers mogen worden, opgewekte mensen die nieuw leven voor u. Amen.

Bronwater in de kleine groep

- Lees samen Lucas 24:1-12 en Johannes 20:1-10. Wat valt je het meest op?
- Praat samen door over Petrus' weg tussen het verdriet om de verloochening en de verwondering om de verrijzenis. Wat denk je dat er in Petrus is omgegaan?
- Jezus is eindeloos geduldig met Petrus. Hoe herken je dat in je eigen leven?
- Wat maakt Petrus niet geschikt om de eerste onder de elf leerlingen te zijn? Wat zegt het ons dat hij toch de eerste is en blijft voor Jezus?
- Wat is voor jou het meest wezenlijke van het Paaswonder?

Bij u is de bron van het leven, door úw licht zien wij licht.

– Psalm 36:10 –

